

Sygn. akt IV Ka 659/12

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 13 grudnia 2012 r.

Sąd Okręgowy w Legnicy - IV Wydział Karny Odwoławczy w składzie:

Przewodniczący:	SSO Lech Mużyło
Sędziowie	SO Andrzej Grochmal SO Włodzimierz Przysługowski (spr.)
Protokolant	stażysta Antonina Kubiena

przy udziale Bożeny Ławrowskiej

Prokuratora Prokuratury Okręgowej w Legnicy

po rozpoznaniu w dniu 13 grudnia 2012 r.

sprawy **M. L. (L.)**

oskarżonego o przestępstwo z art. 178a § 1 i 4 k.k. i inne

na skutek apelacji wniesionej przez obrońcę oskarżonego

od wyroku Sądu Rejonowego w Legnicy

z dnia 20 września 2012 r. sygn. akt VIII K 1010/11

I. zmienia zaskarżony wyrok w ten sposób, że uznaje oskarżonego M. L. za winnego tego, iż w dniu 28 lipca 2011 roku w L. na ul. (...), znajdując się w stanie nietrzeźwości (1,61 promila alkoholu w wydychanym powietrzu) kierował samochodem osobowym marki S. nr rej. (...), przy czym czynu tego dopuścił się przed upływem 5 lat od odbycia w okresie od 05.01.2004 r. do 06.01.2004 r. oraz od 09.03.2008 r. do 29.05.2009 r. kary 1 (jednego) roku i 2 (dwóch) miesięcy pozbawienia wolności orzeczonej wyrokiem łącznym Sądu Rejonowego w Legnicy z dnia 03.04.2008 r. (sygn. akt II K 983/07) za przestępstwo z art. 178a § 1 k.k. i inne, tj. przestępstwa z art. 178a § 1 i § 4 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k. i za to na podstawie art. 178a § 4 k.k. wymierza mu karę 8 (ośmiu) miesięcy pozbawienia wolności,

II. w pozostałym zakresie zaskarżony wyrok utrzymuje w mocy,

III. zwalnia oskarżonego od ponoszenia kosztów sądowych za postępowanie odwoławcze.

Sygn. akt IV Ka 659/12

UZASADNIENIE

Prokurator Rejonowy w Legnicy oskarżył M. L. o to, że:

w dniu 28.07.2011 r. w L. na ul. (...), znajdując się w stanie nietrzeźwości, mając 1,61 promila alkoholu w wydychanym powietrzu kierował samochodem marki S. nr rejestracyjny (...) w ruchu lądowym przy czym był już uprzednio skazanym za czyn z art. 178 a § 1 kk i art. 244 prawomocnym wyrokiem Sądu Rejonowego dla Wrocławia Śródmieście V Wydział Karny sygn. akt VK 826/05, gdzie orzeczono zakaz prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych na okres 5 lat, nie stosując się tym samym do orzeczonego powyższym wyrokiem zakazu, przy czym zarzucanego mu czynu dopuścił się w warunkach powrotu do przestępstwa, będąc uprzednio skazanym wyrokiem łącznym Sądu Rejonowego w Legnicy II Wydział Karny sygn. akt II K 983/07 na karę 2 lat i 2 miesięcy pozbawienia wolności, którą odbył w okresie od 09.03.2008 r. do 29.05.2009 r.,

tj. o czyn z art. 178 a § 1 i 4 kk i art. 244 kk w zw. z art. 11 § 2 kk w zw. z art. 64 § 1 kk.

Sąd Rejonowy w Legnicy, wyrokiem z dnia 20 września 2012 r. (sygn. akt VIII K 1010/11):

I. uznał oskarżonego M. L. za winnego popełnienia zarzucanego mu czynu opisanego w części wstępnej wyroku i za to na podstawie art. 178 a § 4 kk w zw. z art. 11 § 3 kk i art. 64 § 1 kk wymierzył mu karę 1 (jednego) roku pozbawienia wolności,

II. na podstawie art. 42 § 2 kk orzekł wobec oskarżonego zakaz prowadzenia pojazdów mechanicznych na okres 6 (sześciu) lat,

III. na podstawie art. 63 § 2 kk zaliczył oskarżonemu na poczet wymierzonego zakazu prowadzenia pojazdów mechanicznych okres zatrzymania prawa jazdy od dnia 16.11.2011 r.,

IV. na podstawie art. 624 § 1 kpk zwolnił oskarżonego od zapłaty na rzecz Skarbu Państwa kosztów sądowych i nie wymierzył mu opłaty.

Powyższy wyrok w całości zaskarżył apelacją obrońca oskarżonego M. L., zarzucając:

1) obrazę przepisów postępowania, a mianowicie:

a) treści art. 4 i 5 § 2 i 410 kpk, co miało wpływ na treść zaskarżonego wyroku, polegającą na niedostatecznym rozważeniu wszystkich okoliczności sprawy, a w szczególności mało wnikliwego rozważenia możliwości błędu, jakiego dopuścił się św. S. G., który miał rzekomo w oskarżonym rozpoznać kierującego stanowiącego jego własność pojazdem,

b) treści art. 413 § 1 pkt 5 kpk w zw. z art. 414 § 1 zdanie 2 kpk w zw. z art. 17 § 1 kpk, polegającą na pominięciu w sentencji wyroku orzeczenia

w przedmiocie uniewinnienia oskarżonego od zarzucanego mu czynu opisanego w art. 244 kk pozostającego w zbiegu rozumieniu treści art. 11 kk z art. 178 a § 1 kk, mimo ustalenia w uzasadnieniu zaskarżonego wyroku, iż „Sąd nie dopatrywał się naruszenia przepisów art. 244 kk z uwagi na treść zawiadomienia o wykonalności środka karnego, które otrzymał oskarżony (k.28)”,

c) błąd w ustaleniach faktycznych, przyjętych za podstawę zaskarżonego wyroku przez ustalenie na podstawie nieprawidłowej oceny dowodów, że oskarżony M. L. dopuścił się popełnienia czynu opisanego w treści art. 178 a § 1 kk.

Stawiając takie zarzuty, apelujący wniósł o zmianę zaskarżonego wyroku poprzez uniewinnienie oskarżonego od popełnienia zarzucanych mu czynów z art. 178 a § 1 kk i art. 244 kk,

a ewentualnie o:

uchylenie zaskarżonego wyroku i przekazanie sprawy Sądowi Rejonowemu

w Legnicy do ponownego rozpoznania.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Apelacja w swojej zasadniczej części nie jest zasadna.

Należy bowiem stwierdzić, że wbrew zarzutom apelującego, Sąd Rejonowy przypisując oskarżonemu M. L. sprawstwo i winę

w zakresie zarzucanego mu przestępstwa z art. 178 a § 1 kk i § 4 kk – nie dopuścił się ani naruszenia przepisów postępowania, mogącego mieć wpływ na treść zaskarżonego wyroku, ani też błędu w ustaleniach faktycznych, przyjętych za podstawę rozstrzygnięcia w sprawie.

W szczególności należy stwierdzić, że zgromadzony w sprawie materiał dowodowy w postaci szczegółowych i konsekwentnych zeznań interweniującego funkcjonariusza Policji – S. G. oraz wyników badania stanu trzeźwości oskarżonego M. L. za pomocą urządzenia kontrolno – pomiarowego (alkomat) – potwierdza sprawstwo i winę tego oskarżonego w zakresie przypisanego mu przestępstwa.

Sąd odwoławczy akceptuje przy tym dokonaną przez Sąd Rejonowy ocenę dowodów w postaci zeznań pozostałych świadków zdarzenia,

a mianowicie zeznań M. G. oraz zeznań małoletniego P. D., którzy starali się uchronić oskarżonego przed odpowiedzialnością karną podając, że M. L. nie kierował samochodem w krytycznym czasie, a w pojeździe tym przebywał w charakterze pasażera.

Obaj świadkowie są związani z oskarżonym, albowiem małoletni P. D. jest jego bratem, zaś M. G. to kolega M. L.. Należy przy tym zauważyć, że M. G. w ogóle nie ma prawa jazdy, a w krytycznym czasie stwierdzono u niego wysoki stopień upojenia alkoholowego (1,50 ‰ alkoholu w wydychanym powietrzu).

Nie sposób zatem uznać, aby wskazane wyżej dowody osobowe, mogłyby podważyć zeznania bezstronnego świadka S. G., który rozpoznał oskarżonego jako kierującego samochodem (...) w krytycznym miejscu i czasie. Świadek ten podał też, że mając kontakt wzrokowy

z samochodem (...), nie widział, aby znajdujący się tam mężczyźni zamieniali się miejscami (k-21,84).

Nie mógł być zatem uwzględniony główny wniosek apelacji – o zmianę zaskarżonego wyroku poprzez uniewinnienie oskarżonego od popełnienia zarzucanego mu czynu.

Słusznie natomiast apelujący zakwestionował prawidłowość przyjętej wobec oskarżonego kumulatywnej kwalifikacji prawnej przypisanego mu czynu – tj. przestępstwa określonego w art. 178 a § 1 i § 4 kk i art. 244 kk w zw. z art. 11 § 2 kk, skoro w uzasadnieniu zaskarżonego wyroku Sąd I instancji stwierdził, że „Sąd nie dopatrył się naruszenia przepisów art. 244 kk z uwagi na treść zawiadomienia o wykonaniu środka karnego, które otrzymał oskarżony (k-28)”.

Dokonanie takiego ustalenia obligowało Sąd Rejonowy do wyeliminowania z opisu przypisanego oskarżonemu czynu zwrotu: „nie stosując się tym samym do orzeczonego powyższym wyrokiem zakazu”, a z kwalifikacji prawnej tego czynu – art. 244 kk oraz art. 11 § 2 kk.

Na marginesie należało zauważyć, że oskarżonemu M. L. zarzucono popełnienie przestępstwa z art. 178 a § 1 kk i § 4 kk, w związku

z czym powoływanie w kwalifikacji prawnej czynu – także art. 244 kk – było całkowicie zbędne, albowiem § 4 art. 178 a zawiera również znamię przestępstwa niezastosowania się do orzeczonych środków karnych.

Zaskarżony wyrok wymagał zatem korekty we wskazanym wyżej zakresie.

Z podanych wyżej względów Sąd Okręgowy zmienił zaskarżony wyrok

w ten sposób, że: uznał oskarżonego M. L. za winnego tego, że w dniu 28 lipca 2011 r. w L. na ulicy (...), znajdując się w stanie nietrzeźwości (1,61% alkoholu w wydychanym powietrzu) kierował samochodem osobowym marki (...) nr rej. (...) przy czym czynu tego dopuścił się przed upływem 5 lat od odbycia w okresie od 5.01.2004 r. do 06.01.2004r. oraz od 09.03.2008 r. do 29.05.2009 r. kary 1 roku i 2 miesięcy pozbawienia wolności, orzeczonej wyrokiem łącznym Sądu Rejonowego

w Legnicy z dnia 03.04.2008 r. (sygn. akt II K 983/07) za przestępstwo z art. 178 a § 1 kk i inne, tj. przestępstwa określonego w art. 178 a § 1 i § 4 kk w zw.

z art. 64 § 1 kk i za to na podstawie art. 178 § 4 kk wymierzył mu karę 8 miesięcy pozbawienia wolności.

Niższy wymiar kary, od tego który orzeczony został w zaskarżonym wyroku, uzasadniony jest tym, że z opisu przypisanego oskarżonemu czynu wyeliminowano znamię naruszenia przez oskarżonego zakazu prowadzenia pojazdów mechanicznych, orzeczonego w związku ze skazaniami za przestępstwo.

Okoliczność ta, zdaniem Sądu odwoławczego, powinna mieć odzwierciedlenie z wysokości wymierzonej oskarżonemu kary pozbawienia wolności.

Jednocześnie uznano, że postawa sprawcy w czasie zdarzenia oraz w toku procesu, jego właściwości i warunki osobiste, dotychczasowy sposób życia oraz zachowanie się po popełnieniu przestępstwa – wskazują na to, że w jego przypadku brak jest pozytywnej prognozy kryminologicznej.

Był on już kilkakrotnie karany za różne przestępstwa umyślne, w tym za przestępstwa przeciwko bezpieczeństwu w komunikacji z art. 178 a § 1 kk.

W czasie zdarzenia wykazał się dużym poczuciem bezkarności.

Dlatego też, w ocenie sądu odwoławczego, jedynie kara pozbawienia wolności o charakterze bezwzględny, może spełnić w stosunku do oskarżonego swoje cele prewencyjne i wychowawcze.

Nie budzi też zastrzeżeń, orzeczony wobec oskarżonego w zaskarżonym wyroku, środek karny w postaci zakazu prowadzenia pojazdów mechanicznych na okres 6 lat.

Zważywszy bowiem na fakt, że oskarżony ma tendencje do prowadzenia pojazdów mechanicznych, znajdując się w stanie nietrzeźwości, a w krytycznym czasie, będąc w stanie znacznego upojenia alkoholowego, kierował swoim samochodem ruchliwymi ulicami miasta L., w godzinach wzmożonego ruchu drogowego, przewożąc przy tym dwoje małoletnich dzieci – można zasadnie uznać, że stwarza on znaczne zagrożenie dla bezpieczeństwa w komunikacji. Konieczne jest zatem wyeliminowanie go na dłuższy okres czasu z grona osób uprawnionych do kierowania pojazdami mechanicznymi.

Z tych też względów zaskarżony wyrok w pozostałym zakresie należało utrzymać w mocy.

Uwzględniając natomiast trudną sytuację finansową oskarżonego, który nie ma stałych dochodów lub majątku, sąd odwoławczy na podstawie art. 624

§ 1 kpk w zw. z art. 634 kpk zwolnił go od ponoszenia kosztów sądowych za postępowanie odwoławcze.